

[Einer-Jensen.]

Medlem Hr. Boeck-Hansen sagde, at der var ingen berettigede Klager. Nu forudsætter jeg, at naar det ærede Medlem og hans Parti er gaaet med til at medtage Musikere, Tjenere og Kokke, er det, fordi man for disses Vedkommende finder Klagerne berettigede. Ellers forstaar jeg ikke, hvilke Bevæggrunde der skal til, for at det ærede Medlem og hans Parti finder det berettiget at skride ind. Hvis det ærede Medlem vil se i Betænkningen, vil han der finde det Eksempel, som det ærede Medlem Hr. Rager nys har nævnt, at et Kapel, bestaaende af 7 Musikere, har maattet betale 10 000 Kr. i Afgift for 3—4 Aar. Læser det ærede Medlem videre, vil han se, at et Kapel, der er engageret til en Restaurant, faar sin Løn udbetalt af Engageringsbureauet med Fradrag af 11 Kr. pr. Dag i Afgift til Bureauet. Naar det ærede Medlem ikke engang finder saadanne Klager berettigede, saa erkender jeg, at det ikke er muligt at fremskaffe Eksempler, der er grove nok. Det at skulle aflevere en 5—10 Kr. om Dagen for en 3—4 Mand er dog en virkelig Afgift.

Det ærede Medlem talte saa om det løse Personale og sagde, at dem var der ingen Grund til at medtage, for de havde ingen Fagforening. Dertil maa jeg nu for det første sige, at de har en Fagforening; den er ikke stærk nok endnu til at kunne yde dem tilstrækkelig Støtte. Jeg skal blot henvise til Eksemplet med de to unge Damer, som af et Engageringsbureau sendes til Aalborg. De maa forudbetale Provision for at faa Arbejde deroppe, de lægger Penge ud til Billetter, de er i Arbejde 3 Dage, saa hører det op. (Afbrudelse af *Boeck-Hansen*). Var det fire Dage? Nogle faa Dage siger vi saa. Saa maa de henvende sig til Fagforeningen for at laane Penge til at komme hjem for. Det er et Eksempel, som er kommet frem. I øvrigt er det jo rigtigt, hvad Socialministeren sagde, at ingen tør klage, for naar de klager, udelukkes de fra at faa anvist Arbejde gennem de private Kontorer. Alt dette, baade Afgiften og den urimelige Udnyttelse af den mindre stærke i dette Forhold, den pladssøgende, undgaar man ved at lade Statens Arbejdsanvisningskontorer overtage denne Anvisning. Der er for mig ingen Tvivl om, at

hvis man i det før nævnte Tilfælde havde henvendt sig til Centralarbejdsanvisningen i Aalborg, saa havde Anvisningen af det omtalte Arbejde kunnet ske derovre, uden at man havde bragt de to unge Damer i Vanskeligheder paa den Maade, det skete her.

Hvad Kontorerne angaar, er det jo klart, at Centralarbejdsanvisningen, der er til for at skaffe Forbindelse mellem de pladssøgende og dem, der søger Arbejdskraft, naturligvis maa have aabent paa de Tider, hvor der er Mulighed for at skaffe Arbejde ved at bringe Arbejdere, som er arbejdsløse, og Arbejdsgivere, som søger Arbejdskraft, sammen. Det er Kontorets Opgave. Om det saa skal have en Kontortid, der er en Time eller to eller tre længere om Dagen, synes jeg er fuldkommen underordnet, naar begge Parter blot kan naa til en tilfredsstillende Løsning.

Boeck-Hansen: Det ærede Medlem Hr. Rager vilde aabenbart paastaa, at det er en Dokumentation, naar man har hørt den ene Part i en Sag. Det er det nu ikke; hvis der virkelig skal være Tale om en Dokumentation, maa man efter min Mening i hvert Fald have hørt begge Parter.

Maa jeg sige til den ærede Ordfører, at jeg har overhovedet ikke sagt noget om berettigede eller uberettigede Klager, jeg har talt om Beviser, og der foreligger ingen Bevisligheder — det er jo noget helt andet. Vor Bevæggrund til at fremsætte vort Ændringsforslag er, at vi har faaet den Opfattelse, at langt, langt de fleste af de Grupper, som vi mener vi kunde lade komme ind under Loven, gerne vil derind, og naar der saa fra den anden Side kun er en ringe Modstand derimod, har vi ment, at vi vilde imødekomme Regeringsforslaget og samtidig mildne Loven noget.

Jeg ved meget godt, at der eksisterer en Fagforening som den, den ærede Ordfører talte om — det sagde jeg, saa vidt jeg mindes, ogsaa udtrykkeligt. Og hvad de to Damer angaar, var Beretningen ikke helt korrekt. Der blev sagt, at Arbejdet ophørte. Ja, det ophørte simpelt hen paa den Maade, at de to Damer ophørte med at arbejde, til Ubehag for den, der havde engageret dem. Jeg synes derfor ikke, at dette er et Eksempel, man skal trække frem.